

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Αυγούστου 2017 η Guardian Europe Sàrl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 7 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-673/15, Guardian Europe κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-479/17 P)

(2017/C 369/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Guardian Europe Sàrl (εκπρόσωποι: C. O'Daly, solicitor, και F. Louis, avocat)

Έτεροι διάδικοι: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από (1) το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και (2) την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να ανατρέξει την αναρριβιβάλλομενη απόφαση κατά το μέρος που στο σημείο 3 του διατακτικού της απορρίφθηκε εν μέρει το αίτημα της Guardian Europe για την επιδίκαση αποζημιώσεως κατά τα άρθρα 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 2) να κρίνει ότι δύναται να αποφανθεί επί του βασιμίου του αιτήματος επιδικάσεως αποζημιώσεως και κατά συνέπεια:
 - α) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να καταβάλει στην Guardian Europe αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω της υπερβάσεως ενός εύλογου χρόνου διάρκειας της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, και συγκεκριμένα για τα ακόλουθα ποσά: i) για κόστος απώλειας ευκαιρίας/διαφυγόν κέρδος ποσό 1 388 000 ευρώ, ii) για πρόσθετα έξοδα εγγυήσεως ποσό 143 675,78 ευρώ και iii) για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης κατάλληλο ποσοστό επί του προστίμου που επιβλήθηκε στην Guardian Europe με την επίμαχη απόφαση.
 - β) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να καταβάλει στην Guardian Europe αποζημίωση για τις ζημίες που προκλήθηκαν λόγω της παραβιάσεως, εκ μέρους της Επιτροπής και του Γενικού Δικαστηρίου, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, και συγκεκριμένα για τα ακόλουθα ποσά: α) για κόστος απώλειας ευκαιρίας/διαφυγόν κέρδος ποσό 7 712 000 ευρώ και β) για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης κατάλληλο ποσοστό επί του προστίμου που επιβλήθηκε στην Guardian Europe με την επίμαχη απόφαση.
 - γ) να επιδικάσει αντισταθμιστικούς τόκους επί των ποσών που ζητούνται ανωτέρω υπό τα στοιχεία α' (υπολογιζόμενους με αφετηρία τις 27 Ιουλίου 2010 και μέχρι την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της παρούσας αιτήσεως ανατρέσεως) και β' (υπολογιζόμενους με αφετηρία τις 19 Νοεμβρίου 2010 και μέχρι την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της παρούσας αιτήσεως ανατρέσεως), βάσει του ετήσιου ποσοστού πληθωρισμού που η Eurostat έχει καθορίσει για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα στο κράτος μέλος (Λουξεμβούργο) όπου εδρεύει η Guardian Europe·
 - δ) να επιδικάσει τόκους υπερημερίας επί των ποσών που ζητούνται υπό τα στοιχεία α' και β', υπολογιζόμενους με αφετηρία την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της παρούσας αιτήσεως ανατρέσεως και μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως, βάσει του επιτοκίου που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έχει καθορίσει για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, πλέον δύο ποσοστιαίων μονάδων·
- 3) εφόσον χρειάζεται, επικουρικώς σε σχέση με κάθε ένα από τα ποσά που ζητούνται με το σημείο 2, στοιχεία α' έως δ', να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επί του βασιμίου της αγωγής· και
- 4) να καταδικάσει τους αναρριβιβάλλομενους στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας όσον αφορά την παρούσα αίτηση ανατρέσεως και όσον αφορά τη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Στην απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και δεν εφάρμοσε την έννοια της «επιχειρήσεως» κατά το δίκαιο της Ένωσης όταν συνήγαγε ότι δεν υπήρξε διαφυγόν κέρδος για την Guardian Europe λόγω της υπερβάσεως, από το Γενικό Δικαστήριο, ενός εύλογου χρόνου διάρκειας της δίκης στην υπόθεση T-82/08, Guardian Industries Corp. και Guardian Europe Sàrl κατά Επιτροπής.

- 2) Στην απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν εφάρμοσε την έννοια της «επιχειρήσεως» κατά το δικαίο της Ένωσης και κατέληξε σε ουσιωδώς εσφαλμένα συμπεράσματα, όπως προκύπτει από τα έγγραφα που υποβλήθηκαν ενώπιόν του, καθόσον έκρινε ότι η Guardian Europe υπέστη μόνο το 82 % των ζημιών που αφορούν τα έξοδα εγγυήσεως που ήσαν πληρωτέα κατά τη διάρκεια της περιόδου που είναι το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη έναν εύλογο χρόνο διάρκειας της δίκης στην υπόθεση T-82/08, Guardian Industries Corp. και Guardian Europe Sàrl κατά Επιτροπής.
- 3) Στην απόφασή του, ο Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ καθόσον συνήγαγε ότι η Guardian Europe δεν υπέστη μη υλική ζημία λόγω της υπερβάσεως, από το Γενικό Δικαστήριο, ενός εύλογου χρόνου διάρκειας της δίκης στην υπόθεση T-82/08, Guardian Industries Corp. και Guardian Europe Sàrl κατά Επιτροπής.
- 4) Στην απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και δεν εφάρμοσε την έννοια της «επιχειρήσεως» κατά το δικαίο της Ένωσης όταν έκρινε ότι δεν υπήρξε διαφυγόν κέρδος για την Guardian Europe λόγω της παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στην απόφαση της Επιτροπής υπό τα στοιχεία C(2007) 5791 τελικό ⁽¹⁾ — Επίπεδο γυαλί και στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-82/08, Guardian Industries Corp. και Guardian Europe Sàrl κατά Επιτροπής.
- 5) Στην απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ καθόσον έκρινε ότι η Guardian Europe δεν υπέστη μη υλική ζημία λόγω της παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στην απόφαση της Επιτροπής υπό τα στοιχεία C(2007) 5791 τελικό — Επίπεδο γυαλί και στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-82/08, Guardian Industries Corp. και Guardian Europe Sàrl κατά Επιτροπής, και
- 6) Στην απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τα άρθρα 268 και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ καθόσον έκρινε ότι ευθύνη για ζημίες από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης δύναται να στοιχειοθετηθεί μόνο από απόφαση δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα και συνεπώς όχι από απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής υπό τα στοιχεία C(2007) 5791 τελικό, της 28ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39165 — Επίπεδο γυαλί).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Veliko Tarnovo
(Βουλγαρία) στις 9 Αυγούστου 2017 — Nikolay Yanchev κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i
danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia
za prihodite**

(Υπόθεση C-481/17)

(2017/C 369/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Nikolay Yanchev

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το σημείο 16 της αποφάσεως [C(2011)863 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2011, η οποία εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και με την οποία κριθίκε ότι η κρατική ενίσχυση αριθ. 546/2010 της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, που αφορούσε επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις με τη μορφή φοροαπαλλαγών, συνάδει με το άρθρο 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ], την έννοια ότι, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής και, αφετέρου, των διαφόρων μορφών που προσλαμβάνουν οι αρχές της διαδικαστικής αυτονομίας και της ασφάλειας δικαίου, επιτρέπεται η εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως βάσει της οποίας η προβλεπόμενη στο εν λόγω σημείο προθεσμία για τη διενέργεια ελέγχου ως προς την πλήρωση των προϋποθέσεων χορηγήσεως κρατικής ενισχύσεως λογίζεται ως απλώς ενδεικτική και όχι ως αποκλειστική προθεσμία;